

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24502/2024
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ана Игић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Глушчевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4324/2023 од 17.04.2024. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4324/2023 од 17.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4324/2023 од 17.04.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6766/2022 од 04.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди право својине тужиоца по основу одржаја на делу непокретности њиве 2. класе, која се налази на к.п. бр. ..., укупне површине 26а 96м² која је уписана у лист непокретности број .. к.о. ... и то на делу површине од 1154м² у мерама и границама наведеним у изреци, што су тужене као правни следбеници ГГ дужне да признају и трпе упис права својине тужиоца на означеној непокретности, а да пресуда служи као основ за упис у катастар непокретности. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 173.760,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4324/2023 од 17.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужене су дале одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из напред наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари нижестепени судови су одбили тужбени захтев да се утврди да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на делу непокретности њиве 2. класе која се налази на к.п. бр. .. к.о. ... и да су тужене дужне да трпе упис тог права у јавну књигу о непокретностима, уз дате чињеничне и правне разлоге који опредељују такву одлуку, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права на утврђено чињенично стање. У парницама ове врсте оцену испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним околностима конкретног случаја.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, као и да не постоји потреба за новим тумачењем права нити разматрањем правних питања од општег интереса односно правних питања у интересу равноправности грађана. Позивање на битне повреде одредаба парничног поступка није разлог за ову врсту ревизије.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.04.2018. године, а означена вредност предмета спора износи 40.095,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужених за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију и таксе на одговор на ревизију је одбијен као неоснован, јер наведени трошкови нису били потребни за одлучивање у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**